

Sygn. akt II Cz 3333/19

POSTANOWIENIE

Dnia 13 stycznia 2020 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział II Cywilny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SO Krystyna Dobrowolska

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2020 r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w G.

przeciwko J. S.

o zapłatę

na skutek zażalenia strony powodowej

na postanowienie Sądu Rejonowego dla Krakowa – Nowej Huty w Krakowie z dnia 4 listopada 2019 roku, sygn. akt I Nc 9977/16/N

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Krystyna Dobrowolska

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy sprostował oczywistą omyłkę w postanowieniu z dnia 23 października 2018 roku w ten sposób, że w sentencji w miejsce słowa "postanowienie" wpisał słowo „postępowanie” (pkt. 1), uchylił nakaz zapłaty z dnia 24 stycznia 2017 roku wydany w postępowaniu upominawczym (pkt. 2) oraz umorzył postępowanie (pkt. 3).

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że postanowieniem z dnia 25 października 2018 roku zawiesił postępowanie w niniejszej sprawie na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. z uwagi na niewskazanie przez stronę powodową aktualnego adresu pozwanego J. S., zaś w pkt 2 na zasadzie art. 502¹ § 1 k.p.c. uchylił wydany w niniejszej sprawie nakaz zapłaty. Powołując się na art. 182 § 1 zd. 1 k.p.c. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 20 sierpnia 2019 roku) Sąd wyjaśnił, że w ciągu roku od daty wydania postanowienia o zawieszeniu postępowania nie złożono wniosku o podjęcie zawieszzonego postępowania, zatem postępowanie należało umorzyć.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła strona powodowa, domagała się jego uchylenia i zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym według norm przepisanych. W uzasadnieniu, przytaczając treść art. 133 § 3 k.p.c. podniosła, że **pełnomocnikowi powoda nie zostało doręczone pismo z dnia 25 października 2018 r. postanowienie o zamieszczeniu postępowania, pismo z dnia 4 listopada 2019 r. oraz postanowienie o umorzeniu postępowania, pomimo, że we wniosku o nadanie klauzuli wskazany był pełnomocnik Radca Prawny K. G..** Dalej powołując się na art. 177 § 1 pkt. 6 k.p.c. stwierdziła, że sąd nie może zawiesić postępowania już zakończonego, zaś wypełnienie zarządzenia usuwającego uchybienie stwierdzone postanowieniem o zawieszeniu nie może nadać w tym przypadku dalszego biegu sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Nie tylko z akt sprawy, ale również z zażalenia skarżącego wynika, że w okresie roku od zawieszenia postępowania strona powodowa nie wykonała zobowiązania Sądu, które było podstawą zawieszenia postępowania. Przepis art. 182 § 1 k.p.c. nie wymaga interpretacji, bo jego treść jest jednoznaczna i nakłada na Sąd obowiązek umorzenia postępowania, w sytuacji, gdy zawieszono zostało ono w oparciu o art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. (co miało miejsce w niniejszej sprawie) jeżeli wniosek o podjęcie nie został zgłoszony w ciągu roku od daty postanowienia o zawieszeniu. Użyte w art. 182 § 1 k.p.c. słowo „umarza” oznacza, że Sąd musi wydać postanowienie o umorzeniu zawieszono postępowania, jeżeli została spełniona wskazana w nim przesłanka. Skutkiem procesowym umorzenia postępowania jest formalne zakończenie całego postępowania lub jego części albo zakończenie postępowania w danej instancji. Gdyby bowiem Sąd w sytuacji zajścia przesłanek z art. 182 § 1 k.p.c. nie umorzył postępowania, to działałby wbrew prawu, ustawodawca bowiem nie zostawił Sądowi możliwości zadecydowania, czy umorzyć postępowanie, czy nie, ale nałożył na Sąd taki bezwzględny obowiązek.

W ocenie Sądu Okręgowego czynności procesowe podjęte przez Sąd I instancji były słuszne.

Powołany przez skarżącego argument, że postanowienia w sprawie nie były doręczone pełnomocnikowi radcy prawnemu K. G. nie zasługują w żadnym stopniu na uwzględnienie. Wydaje się, że skarżący nie dostrzegł, iż wezwanie do wyraźnego potwierdzenia, że wskazany w pozwie adres zamieszkania jest aktualnym adresem zamieszkania pozwanego lub podania aktualnego adresu zamieszkania pozwanego w terminie dwóch tygodni pod rygorem uchylenia nakazu i zawieszenia postępowania - zostało wystosowane do wskazanego w aktach sprawy i działającego notabene cały czas pełnomocnika w osobie G. G.. Podkreślenia wymaga, że jego pełnomocnictwo nie zostało ani wypowiedziane ani odwołane. Próżno szukać bynajmniej w aktach sprawy takiego dokumentu. Idąc dalej z obowiązku nałożonego zarządzeniem strona powodowa nie wywiązała się w zakreślonym terminie.

Nie jest prawdziwe twierdzenie skarżącego, że **już w treści klauzuli wykonalności nadanej nakazowi zapłaty z dnia 24.01.2017 r. Sąd I instancji wyraźnie zazaczył, iż pełnomocnikiem jest radca prawny K. G.. Po pierwsze dlatego, że klauzula wykonalności nie została wydana, a jedynie tytuł wykonawczy wydano pełnomocnikowi G. G.. Po drugie, wyłącznie wniosek o nadanie klauzuli wykonalności został złożony przez r.pr K. G. z tej racji, że działał on jako kolejny pełnomocnik strony powodowej. Niemniej jednak nie oznacza to w sytuacji, z jaką mamy do czynienia w niniejszej sprawie, gdy pełnomocnictwo pierwszego pełnomocnika nie zostało odwołane czy wypowiedziane, że doręczenie jemu dalszych zarządzeń, postanowień jest uchybieniem sądu. Przywołać w tym miejscu należy art. 141 § 3 k.p.c., zgodnie z którym w razie ustanowienia kilku pełnomocników, sąd doręcza odpis pisma tylko jednemu z nich Jeżeli strona w treści udzielonego pełnomocnictwa procesowego lub w inny jednoznaczny sposób nie wskazała, któremu z ustanowionych przez nią pełnomocników należy dokonywać doręczeń, to wyboru dokonuje przewodniczący lub sąd (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 30 stycznia 1973 r., I CZ 163/72, OSNC 1973, Nr 11, poz. 202; z dnia 22 kwietnia 1998 r., I CKN 856/97, OSNC 1999 Nr 1, poz. 4; z dnia 30 czerwca 2016 r., I CZ 36/16, nie publ. oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 września 1982 r., II CR 177/82, nie publ.). Z taką sytuacją mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie.**

Konstatując, skarżący był reprezentowany przez dwóch pełnomocników, przy czym nie wskazał, któremu z nich należy dokonywać doręczeń. Z akt sprawy wynika natomiast, że pisma procesowe były kierowane z sądu do profesjonalnego pełnomocnika i skoro doręczenie temu pełnomocnikowi w osobie G. G. odpisu orzeczenia o zawieszeniu z dnia 25 października 2018 r. nastąpiło w dniu 6 listopada 2018 r. – k. 75, a dodatkowo wniosek o jego podjęcie nie został złożony w ciągu roku od daty postanowienia o zawieszeniu, to sąd musiał wydać postanowienie o umorzeniu postępowania.

Mając powyższe na uwadze zaskarżone orzeczenie odpowiada prawu. Sąd Okręgowy oddalił zażalenie jako bezzasadne na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

SSO Krystyna Dobrowolska